

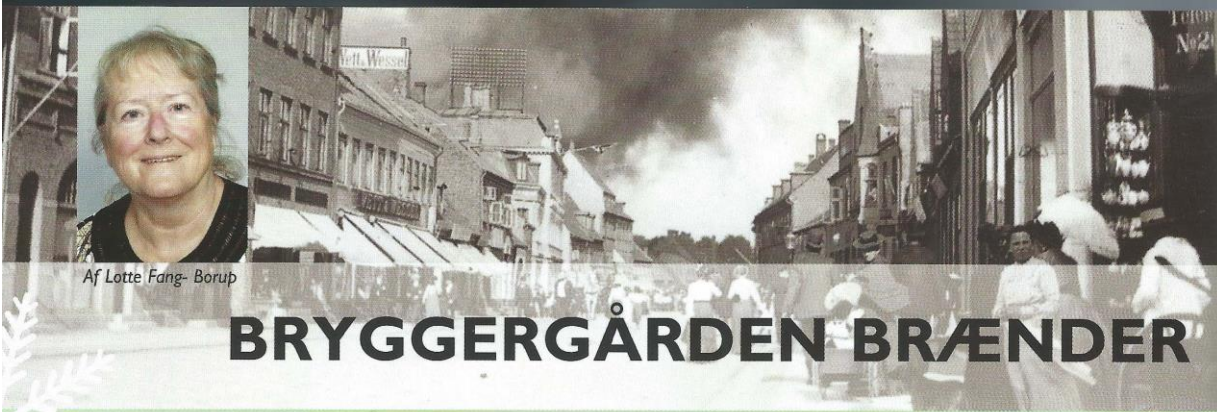
85. årgang

JUL i ROSKILDE 2011

En busk med berberis vi ser.
Med blade små og bær på stilk.
Så smuk den er med is og sne.
Og julens røde farve ses.

Af Lotte Fang-Borup

BRYGGERGÅRDEN BRÆNDER

Roskilde blev opskræmt midt i søndagsfreden ved 13.30 tiden den 17. juli 1904 ved meddelelsen om, at Bryggergården, Algade 15, brændte. Det var overkellner Sørensen på Hotel Prindsen, som så, der kom røg ud under taget på maltbygningen, som lå lige overfor hotellet. Han ringede til politiet med det samme.

Ilden var opstået i maltlageret, der lå på loftet i sidelængen ud mod Rosenhaverstræde. Efter ca. 10 minutters tid var brandvæsenet under ledelse af næstkommanderende værkfører Engberg på pletten. Uheldigvis var brandmajor Achledermann med på Borger- og håndværkerforeningens udflugt til Frederiksværk og kunne derfor ikke møde op. Tømmermester Weber, som var domkirkens brandinspektør troppede op med sit mandskab.

Mod al forventning lykkedes det ret hurtigt, at standse ilden midt i den gamle længe, så forhuset mod Algade blev reddet. De øvrige længer stod ikke til at redde, knastørre, som de var. Det så på et tidspunkt farligt ud for "Hotel Prindsen", men faren drev over. Branden fremkaldte noget helt uhørt i byen - et ekstranummer af en af aviserne. Roskilde Tidende udsendte det mandag formiddag den 18. til stor forargelse for byens borgere, der aldrig havde oplevet lign. New York tilstande i det fredelige Roskilde.

Foruden en gennemgang af brandbekæmpelsen og en udtalelse fra brandinspektøren, som var kommet hjem og "selvfølgelig ikke kom i seng, før han havde udtalt sig til Roskilde Tidende" var der "Spredte notitser": På Hotel Prindsen gik cykelrytterne, som deltog i Stjerneløbet og ventede på deres 1/2 kylling, men da der var fare for Prindsen kunne blive antændt, måtte de vente på måltidet, indtil faren var drevet over.

Omkring 200 mennesker var samlet til politisk møde på Fjordvilla, men da brandrygtet nåede frem, forsvandt de alle for at følge brandvæsnets indsats. Roskilde Tidende sluttede denne notits: "Interessen for politik var gået op i røg".

Grosserer Simon og hans frue var ikke hjemme. Grosserereren havde giftet sig med Thekla Frede-

riksen enke efter garver, købmand og indehaver af Bryggergården Frederik Frederiksen. Foruden Bryggergården bragte Thekla Frederiksen 3 børn ind i sit nye ægteskab. Arthur, Sigrid og Kaj. Ægteparret var på Tåsinge, min far Arthur var i Norge og hans bror Kaj var i Tyskland. Den eneste der var hjemme foruden tjenestepigerne var min faster Sigrid. De andre logerende i bryggergården var heller ikke hjemme. Kun hos snedker Nielsen var et lille barn alene hjemme. Her gik overkellner Sørensen og et par af cykelrytterne ind og hentede barnet. I godsforvalter Petersens lejlighed var der en hund. Hr. Engberg slog en dørfylldning ud og hunden blev reddet.

Det var også fra Sigrid min far fik nyheden om branden. Hun sendte et postkort den 18. og kunne der berolige ham med, at hans fætter Emil Frederiksen havde sørget for, at hans bøger kom i sikkerhed. Sigrid og Emil telegraferede til hr. og fru Simon, som kom til Roskilde den 18. kl. 6 om morgenen. Sigrid skrev at "mor tager det temmelig roligt og vi får øl fra de andre bryggerier, så længe vi ikke selv kan brygge".

Min far skrev naturligvis straks til Sigrid, men det var hans stedfader, som den 21. juli sendte et brev med en udførlig beskrivelse af hvad der var sket, samt en lille blyantstegning over, hvad der var brændt og et udklip fra avisen med hans kommentarer. Han indledte med at skrive, at både han selv og fars mor nu var faldet til ro "og kunne se fornuftigt på det".

Den 29. juli skrev Louis Simon igen et længere brev til min far og vedlagde billeder fra branden. Han skrev nærmere om skaderne og kunne meddele, at tabet var 95.500 kr. Desuden regnede han med, i løbet af 10 dage, at kunne brygge igen.

Men dramatisk havde branden været - opstået, som den var i byens hjerte - og et lokalt blad gav følgende situationsskildring:

"Gnisterne fløj langt rundt i byen, således antændte nogle gnister et kjoleliv i skomager Zahles gård, i købmand Willadsens gård tændte gnisterne ild i en dyne. En dame, som var tilskuer, fik antændt sin hat, som fuldstændig gik op i luer". Der havde virkelig været fare på færde.